

عنوان مقاله:

رابطه فرسودگی شغلی پرستاران با شرایط فیزیکی و امکانات تخصصی محیط کار

محل انتشار:

مجله دانشگاه علوم پزشکی گرگان، دوره 8، شماره 2 (سال: 1385)

تعداد صفحات اصل مقاله: 7

نویسندگان:

غلامرضا محمودی

قنبر روحی

محمد موجولو

حورالنسا شیخ

حسین رحمانی انارکی

خلاصه مقاله:

زمینه و هدف: فرسودگی سندی است که با خستگی روانی و فقدان کفایت شغلی به روز می کند و شرایط نامساعد فیزیکی و امکانات حرفه ای استرسی را بر پرستار تحمیل می نماید که احتمالاً تاثیرگذار بر فرسودگی است. لذا مطالعه حاضر با هدف تعیین فرسودگی شغلی پرستاران و رابطه آن با عوامل محیط کار و امکانات تخصصی به عمل آمد. روش بررسی: مطالعه حاضر توصیفی و تحلیلی از نوع همبستگی، روی ۲۷۲ نفر از پرستاران شاغل در بیمارستان های وابسته به دانشگاه علوم پزشکی استان گلستان در سال های ۸۴-۱۳۸۳ انجام شد. ابزار تحقیق پرسشنامه مسلاچ (MBI) بود که شامل واکنش عاطفی، خستگی روانی، جسمانی، مسخ شخصیت و احساس عدم موفقیت فردی بود. پرسشنامه دو مربوط به عوامل مربوط به محیط کار و امکانات تخصصی بود. یافته ها: از کل ۲۷۲ نمونه مورد بررسی، بالاترین سطح فرسودگی در بعد عاطفی بود (۸/۴۲ درصد). آزمون آماری بین فرسودگی عاطفی و مسخ شخصیت با شرایط فیزیکی محیط کار رابطه معنی داری را نشان داد ($p < 0/05$) همین طور فرسودگی عاطفی از نظر شدت با امکانات تخصصی حرفه ای محیط کار رابطه معنی دار و با مطلوبیت محیط رابطه معکوسی نشان داد ($p < 0/05$). نتیجه گیری: بیشترین سطح فرسودگی در حیطه فرسودگی عاطفی بود و با شرایط محیط فیزیکی و امکانات حرفه ای بخش رابطه داشت و میزان مطلوبیت فیزیکی و امکانات حرفه ای با میزان فرسودگی رابطه معکوس داشت. پیشنهاد می شود مسئولین به بهبود محیط و امکانات تخصصی بخش ها توجه ویژه ای داشته باشد.

کلمات کلیدی:

Burnout, Nursing, Physical Environment, Professional equipments, فرسودگی, پرستاری, محیط فیزیکی, امکانات تخصصی حرفه ای

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1724504>

